

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Środę dnia 18 Lutego v. s. 1820 roku

Observacje meteorologiczne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau	Wiatry	Odmia. w powie.
	dn. 16 średnia.	27 cal. 8, 7, lin.	— 1, 8 stopn	Zachodni	Pogoda
	dn. 17 średnia.	27 — 7, 8, —	— 6, 3 —	Wschodni	Pochmurno
	dn. 18 górz. 7	27 — 6, 0, —	— 6, 0 —	Wschodni	Pochmurno

WIADOMOSCI KRAJOWE

Przy gazecie petersburskiej akademickiej z dnia 6 lutego załączone było udzielne obwieszczenie następujące:

„Cesarskiego domu wychowania Rada opiekuńska sankt-petersburska, przez niniejsze obwieszcza o nastalym, za potwierdzeniem Cesarza Jegomości, Najwyższym Najjaśniejszey Cesarzowej Jejności, *Maryi Teodorowny*, naczelną zwierzchność mającey nad domami wychowania, rozkazuje, w brzmieniu następującem:

1) Na ewikcyą wiosek za złożeniem o pewności świadectw podług ostatniej rewizyi, odtąd na przyszłość od chwili otrzymania tego rozkazu, wydawać z kass składowych na pożyczkę na ewikcyą nieruchomości majątków także summy, jak się wydają na ewikcyą majątków wielko-rossyjskich, to jest: po sto pięćdziesiąt rubli na każdą rewizyjną duszę płci męskiej, z terminem na lat dwanaście, i w mało-rossyjskich, białoruskich i przyłączonych od Polski guberniach, a mianowicie: czerńhowskiej, półtawskiej, witebskiej, mobilewskiej, kijowskiej, podolskiej, wołyńskiej, mińskiej, wileńskiej i grodzieńskiej.

2) Pożyczki te czynić z terminem na dwanaście lat, z opłatą w pierwszych dwóch latach zwyczajnych procentów z góry corocznie, a w dalszych dziewięciu leciech kapitału po dziesiątej części i procenta również na przyszłość na dług pozostały do zupełnej jego opłaty.

3) Na tey zasadzie wydawać summy na pożyczkę z pierwszeństwem dla nowo-pożyczających, którzy nie są jeszcze dłużni do kassy składowey.

4) Z dawniejszych dłużników, którzy są już winni kassie składowey, mogą korzystać z tego nowego postanowienia tylko akuratni w opłacie, w widoku nowej pożyczki na 12 lat, z warunkiem, że z summy przypadającej do wydania na liczbę dusz już zastawionych, podług nowego postanowienia wytrąca się cały dług oparty już na tey liczbie dusz, a zatem i po zatrzymaniu przypadających od nowej pożyczki procentów reszta wydaje się pożyczającemu gotowizną. Rozumie się, iż jeżeli taka przezastawa czynić się będzie przed nadejściem terminu pierwszej pożyczki, do którego opłacone procenta z góry, tedy w nich czyni się stosowny rozrachunek podług zwy-

czajnych prawideł i samo przezastawienie nie inaczej, jak podług świadectw, wydanych podług ostatniej rewizyi.

5) Również dłużnicy, którym wydane kopije świadectw na ewikcyą, gorzalezanego dostarczenia, albo dostarczenia sukna dla woyska, z nowego tego postanowienia korzystać nie mogą, dopóki nie powrócą wydanych im kopij świadectw.

Dalszy ciąg Ukazu J. C. M. o kolonistach zadunayskich. (Ob. N. 20).

8) Przychodcy, którzy w czasie tureckiego rządu osiedli na obywatelskich gruntach, podległych rządowi i prawom Mołdawii, przenosząc się na grunta skarbowe, powinni zostawić gospodarskie swe zabudowanie na własność dziedzica ziemi, jeżeli tylko będzie dowiedzione, że były zabudowane na rachunek właściciela ziemi. 9) Po upływie lat ulgi, cz. z przechodców, dla których podług 3go i 4go artykułów są one przeznaczone, równie, jak i rodowici mieszkańcy, pomiędzy nimi żyjący, od początku roku 1820, obowiązani od każdej familii wnieść do skarbu corocznie po siedmdziesiąt *lewek*, i podług tego, jak podlegają i niemiecocy koloniści po upływie lat ulgi ziemnemu i innym podatkom, z warunkiem, że z tych pieniędzy będą już zaspakajane ziemskie powinności, które się dopełniają w ogólności przez mieszkańców obwodu bessarabskiego. 10) Za grunta, które w okręgu swoich osad, prócz przeznaczoney na każdą familją proporcji, będą się znajdowały, pobierać po dwadzieścia *par* od każdej dziesięciny, nie wyłączając i lat ulgi. 11) Przechodcom w okręgu ich osad dozwolnić mieć wolną sprzedaż wina i wódki, i żadne zadzierżawienia w okręgach ich bydź nie mają. 12) Zaymowane przez nich ziemie, do skarbu należące, rozdzielić teraz dla dogodności na cztery okręgi, podług podanej przez jenerała porucznika *Iazowa*, a tu załączoney wiadomości; główną zaś osadę, *Tabak*, zgodnie z życzeniem kolonistów, nazwać *Bolgradem*. 13) Starożyłców czyli rodowitych mieszkańców, w tych okręgach znajdujących się, połączyć do ich ogólnego składu, tak z przyczyny zamieszkania ich z dawnych lat w tych miejscach i rozmnożonych winnic i sadow owocowych, jako i dla pożytku ich w jednem miejscu z *Bulgarami*, rozciągają i dla nich

prawa kolonistów. 14) Rząd tych przechod-
ców ustanowić na ogólnych prawidłach admi-
nistracyi kolonistów, poddając ich kantorowi
bessarabskiemu kolonistów cudzoziemskich. 15)
Do kantonu naznaczyć jednego urzędnika z ty-
tułem towarzysza starszego członka, którego
obowiązkiem będzie, pod wiedzą kantonu mieć
bliższy nad kolonistami dozór i potrzebną o
nich pieczę. 16) Około wykonania wszystkich
wyżej opisanych urzędzeń polecić, sprawujące-
mu ministerjum spraw wewnętrznych uczynić
potrzebne rozporządzenie. (dokończenie nastąpi).

P R U S S Y.

Berlin dnia 10 lutego. Dziś z rana okwa-
dransie na pierwszą skończyło się życie Jey
Królewicowskiej Mei Xiężney Anny Elżbiety Lu-
dwiki, wdowy po J.K. Mei Xiężcu Ferdynandzie
Pruskim, urodzoney Xiężniczki Pruskiej. Dnia
poprzedzającego była Xiężna zdrowa, lecz w no-
cy tknęta została apoplexyą, której skutkiem
nastąpił zgon tey dostojney Pani, pograżający
w głębokim smutku rodzinę Królewską. Z po-
tomstwa spłodzonego w małżeństwie z Xięż-
ciem Ferdynandem, oplakują tę stratę dwoje
żyjących dzieci, jako to, Jego Królewicowska
Mość Xięż August Pruski, i Jey Królewicow-
ska Mość Xiężna Ludwika Pruska, małżonka
Xiężcia Antoniego Radziwilla, Namiestnika
Król. w W. Xiężtwie Poznańskim. Dziś przy-
wdziewa dwór królewski żałobę na dni 14,
za Jey Królewicowską Mość Xiężną Ferdynan-
dową Pruską.

*Naywyższy rozkaz gabinetowy oznaczający przy-
szłe stosunki głównej dyrekcji towarzystwa han-
dlu zamorskiego. Z dnia 17 stycznia 1820.*

Ostateczne teraz uregulowanie całkowite-
go długu rządowego i przyszła onegoż admi-
nistracya wymagają, ażeby oddziałowi instytu-
tu handlu zamorskiego, istniejącego teraz pod
firmą głównej dyrekcji towarzystwa handlu
zamorskiego, nadany był na przyszłość niezawisły,
odpowiadający potrzebie zakres działania.

Nauczynione mi więc w tey mierze przez
W Pana przedstawienie postanawiam co nastę-
puje:

I. Główna dyrekcya towarzystwa handlu
zamorskiego z swojemi terażniejszemi lub na-
stępnie jeszcze urządzić się mogącemi kantora-
mi, stanowi odtąd odrębny, od ministerjum
skarbu niezawisły, instytut pieniężny i handlo-
wy państwa.

II. Na szefa — który oraz jest królewskim
kommissarzem — mianuję rzeczywistego tay-
nego nadradzcę finansowego i dyrektora *Rot-
hera*.

Porucza mu się z nieograniczoną pełnomo-
cą, ale oraz z osobistą odpowiedzialnością,
szczególny styż działań tegoż instytutu.

III. Dyrektorowie i wszyscy urzędnicy tey
ustanowy są podległymi szefowi we względzie
załatwiania czynności urzędowych.

IV. Zakres ostataich, a mianowicie działa-
ność instytutu, rozporządzam jak następuje:

1) Instytut ten zachowa niezmiennie swoje
dotychczasową, w kraju i za granicą zna-
jącą firmę:

„Główna dyrekcya towarzystwa
handlu zamorskiego“

2) jak dotąd tak i w przyszłości trudni się
kupnem soli zamorskiej z Anglii, Fran-
cyi i Portugalii i dostawia onęż w potrze-
bnych ilościach aż do naybliższych brze-
gom morskim magazynow do dalszego nią,
ze strony władz przedaży soli, rozrzą-
dzenia;

3) ściąga jak dotąd superaty z przedaży soli
w wschodnich i zachodnich Prusiech, Li-
twie i Śląsku na rachunek kass interes-
sowanych;

4) wszelkie za granicą na rachunek rządu,
jego kass i instytutow wydarżające się in-
teressa pieniężne bez różnicy — a nawet i
w kraju te, przy których nie można do-
brze obyć się bez współdziałania kupiec-
kiego — uskuteczniane odtąd będą przez
główną dyrekcya towarzystwa handlowe-
go zamorskiego, na rekwizycya resp.
władz, za wynagrodzeniem kosztów zwy-
czaynych.

W szczególności nadają tey ustanowie wyła-
czne prawo trudnienia się wszelkimi interessa-
mi, mającemi za przedmiot:

a) płacenie zaciągnionych za granicą długow
rządowych, tak co do kapitału jako też pro-
wizyi, na rachunek głównej administracyi
długow rządowych;

b) odbieranie pieniędzy rządowi z jakiego-
kolwiek bądź źródła za granicą do roz-
rządzenia przypadających, na rachunek
interessowanych władz administracyy-
nych, i

c) zakupowanie nieodbitcie potrzebnych kra-
jowi płodów zagranicznych.

V. Rząd ręczy zupełnie za przyymowane
przez ten instytut czynności i za wypływające
z nich dlań zobowiązania.

Ażeby jednak

VI. zawiadywanie instytutem odpowiada-
ło powyższym zasadom, oddaje się tenże pod
ogólny rząd nadzór, który stanowi złożone
z trzech urzędników curatorium. Stałym o-
negoż członkiem jest każdoczesny prezes ra-
dy stanu. Na teraz zaś mianuję członkami o-
negoż:

1) W Pana,

2) Ministra stanu i generała - porucznika
Hrabiego Lottum,

3) Dyrektora bióra statystycznego, rzeczy-
wistego taynego nadradzcę regencyy-
nego *Hoffmann.*

Curatorium zgromadza się co pół roku z przy-
braniem szefa. Ten przedstawia stan insty-
tutu i wszystkie w związku z nim będące inte-
ressa, i zdaje ogólną sprawę ze wszystkich swo-
ich działań i toku rzeczy. Ustanowione przy-
tem uchwały zapisywane będą w protokoł do
dalszego stosowania się. Rewizya rocznych ra-
chunkow uskutecznia każdoczesowy szef — pre-
zydent naywyższej izby obrachunkowej.

Poruczam W Panu podanie właściwą drogą
do wiadomości powszechney tych moich usta-
nowień i dalsze ku wykonaniu onychże rozpo-
rządzenie. *Berlin dnia 17 stycznia 1820.*

Fryderyk Wilhelm.

Do Kanclerza stanu Xiężcia

Jmei Hardenberga.

(z gaz. poznań.)

FRANCYA.

(z gaz. berl.) Paryż, dnia 5 lutego. Król jest znowu słaby. — Król hiszpański doświadczył także lekkiego cierpienia podagry.

Z rozkazu królewskiego zgromadzi się jeszcze w tym tygodniu rada gabinetowa, na której, podług wszelkiego podobieństwa, projekt do prawa o wyborach będzie roztrząsany. Do tej nadzwyczajnej rady (wyraża *Monitor*) prócz ministrów należeć jeszcze będą Xiążę *Richelieu*, kanclerz Francyi, ministrowie stanu *Lainé* i *Garnier* i radcy stanu *Mounier* i *Cuvier*. (Inne gazety mylnie o rzeczy tej donosiły).

Hrabia *St. Simon*, który w gazecie jednej nieprzyzwoicie o rodzinie królewskiej rozprawił, osądzony został na 3 miesiące więzienia i na zapłacenie kary pieniężnej 500 fr.

Centralną komisją w rzeczy budżetu wydatków składają PP. *Ganilh*, *Delessert*, *Froc de la Boulaje*, *Lastours*, *Magneval*, *Boin*, *Lafitte*, *Cornet d'Incourt* i Hrabia *Beugnot*. — Do komitetu zaś centralnego w rzeczy budżetu dochodowego wymieniają jako członków: PP. *Wendel*, *Laisné*, *de Villevesque*, Hrabia *Girardin*, *Tronchon*, *Basterreche* (4ch imiona nie są jeszcze wymienione). — Komitet do prośb w tym miesiącu składają PP. *Mestadier*, *Paul de Chateaudouble*, generał *Foy*, *Rouchon*, *Poyfere de Cere*, *Chevalier-Lemore*, *Lascours*, *Voyer d'Argenson*, *Dubrue*. Weszło nanowo 565 petycyj tyjących się karty konstytucyjnej i prawa o wyborach; prośbyte mają 46,484 podpisów. Na pierwszym publicznym posiedzeniu ma być zdawana sprawa względem tych prośb.

Ze zdania sprawy komitetu w rzeczy ostatecznego uwolnienia posiadaczów dóbr narodowych od wszelkich zobowiązań i obrachunków, okazuje się, że od roku 1808 nie zostało jeszcze ukończonych 20,000 artykułów, a od 45,000 obrachowanych artykułów nie jest jeszcze uskuteczniiona ostateczna wypłata, co skarbowi od 6 do 7 milionów franków przynieść powinno. Zdaniem komitetu jest: pozostający czas do 1 stycz. 1822 użyć na ukończenie tej likwidacyi, ale udzielonego właścicielom dobrodzieństwa nie rozciągać do tych, którzy mają takie dobra narodowe przez zamianę lub zastawę.

Na posiedzeniu d. 2 t. m., P. *Benj. Constant* uczynił nader ważne wnieślenie. Tycze się ono włożenia na ministrów odpowiedzialności, ażeby uchwalona przez izbę oszczędność, w ich wydziale, nie była wprowadzana samowolnie do innych przedmiotów, tylko do tych, które izba za zdolne do tego uznała.

Na témże posiedzeniu przypomniano prośbę 59ciu kawalerów legii honorowej, którzy dopominają się całkowitej pensyi, jaką im prawo z d. 15 marca 1815 zapewnia. Generał *Foy* uczynił z tego powodu uwagę, że o całości pensyi tych nie ma wzmianki w nowym budżecie, i radził, ażeby prośbę tę odesłać poraz piątą do ministra spraw wewnętrznych.

Użalanie się wielu osób osadzonych w więzieniu w *Libourne*, że już od 8 do 12 miesięcy siedzą w więzieniu, a nie byli jeszcze stawieni przed sądem, dała zdającemu sprawę powód do tej uwagi, że nie jest wprawdzie bez przykładu, aby sędziowie instrukcyjni nie opo-

zniali się bardzo z inkwizycją; trudno atoli wierzyć, ażeby użalający się mieli zostawać przez 8 do 12 miesięcy w takiej niepewności względem swego losu.

Minister spraw wewnętrznych rozesłał znowu posagi i popiersia dla różnych miast. Miasta *Alençon*, *Niort*, *Poitiers*, *St. Leu* i *Soissons* należą do tej liczby. *Angers* otrzyma popiersie marszałka *Brissac*, *Rhodes* popiersie marszałka *Trivulce*; *Gabrielle d'Estrées* dostanie się miastu *Laon*, a *d'Aguessrau* do *Limoges*, *Piron* i *Crebillon* pójdą do *Dijon*. Dotąd wszystkie te dzieła sztuki zgromadzone były w *Paryżu*.

Ze 38 osób ranionych przez pikerów, cztery tylko poznały krawczyka *Bizeul*; świadectwo dalszych nie było pewne. Nie tylko, że nie znaleziono żadnych spółwinowayców, ale i on sam nie przyznał się do winy, i chce założyć apelacyą. Dowody jednak są przeciw niemu tak jasne, że go patron słabo bardzo mógł bronić. Z całej zaś rzeczy okazuje się, że jeden tylko *Bizeul* dopuszczał się swawoli tej w *Paryżu*.

(z korr. hamb.) Posel angielski, Lord *Stewart*, miał zawczora bardzo długą audyencyą u naszego Króla.

Generał porucznik *Gilly*, jeden z 19 zaocznie na śmierć osadzonych, powrócił tu z *Ameryki*, i stawiał się sam w wojskowym więzieniu.

Wyrokiem królewskim z d. 30 stycznia mianowani są: Baron *Talleyrand* prefektem departamentu *Aisne*, a Pan *Eymard* prefektem *Korzyki*.

Król mianował Barona *Portalis*, za 34 letnie wierne jego usługi, kawalerem legii honorowej.

Hrabia *Colbert* umarł tu d. 2 t. m.

W *Ruskim Inwalidzie*, z dnia 8 lutego czytamy: „Nieuznany za deputowanego Hr. *Gregoire* ogłosił drukiem list do obywatelów departamentu *Izery*, gdzie był obrany, z którego przytaczamy następujący wyjątek: — „Tak my „wszyscy Francuzi chcemy tego prawa, tej „karty konstytucyjnej z zasadami, jakie u „twierdziła; ze skutkami, jakie z nich wypły „wają; z ustawami, które wszelkie dobro wspie „rają. Nież to rzeczy sprostować, poprawić i „ustanowić żąda naród! Sąd przysięgłych; ko „dex karzący; postanowienia królewskie pra „wom przeciwne; prawa karcie przeciwne; „odpowiedzialność ministrów i innych agentów „rządu; powściągnięcie zamachów na wolność „sumnienia; nieprawne zakładanie duchownych „towarzystw; edukacyą publiczną; wprowadzanie „książek i dzienników obcych; gwałcenie „tajemnicy listowej na pocztach; wyznaczenie „pensyi niekiedy bez powodu słusznego albo „i takim, którzy utrapili oyczyznę, gdy jey od „mówiono tym, którzy iey służyli i bronili; „loterya, gry publiczne, nieprawne wybieranie „podatków, i t. d.; oto są rzeczy, których po „prawy wcale nie pragną żyjący z zaskarżeń, „paszkwilów, urzędów pasibrzuchowskich, albo „źle obsadzonych. Cito wołają na gwałt, wi „dząc, że się zanosi na wydarcie im ich lu „pu. Tylu popraw nie żądają ci, którzy wo „lali o ukaranie i katów, którzy znieważali „sam wybór wojowników naszych, zowiąc ich

„łotrami znad Ligéry, którzy wszelkich używali sposobów ku przeszkodzeniu, żeby nie wyjawiono srogich zamachów w Nismes, Awenijonie, Lugdunie i Grenoble; którzy chcieli narzucić Francji konkordat szkodliwy i upokarzający; którzy przez subtelności o rozmaitych rodzajach własności rzucili postrach między nabywcami dóbr narodowych, odrętwili umowy handlowe, i sprawili obawę tamującą wszelkie działania handlowe we Francji. A gdy rewolucya ugruntowała wolność, i z nią tron, ważą się mówić, że się kontrrewolucyi nie lękają!“

P. Moureau, adwokat przy sądzie królewskim w Paryżu wydał pismo: o niezgodności żydowskiej wiary ze sprawowaniem praw obywatelstwa w rządach reprezentacyjnych.

HISZPANJA.

W gazecie rzyckiej, *Zuschauer*, czytamy z Paryża pod 5tym lutego: „Z Hiszpanii wiadomości są nie bardzo pomyslnie. Słabiej nadzieja skłonienia rokoszanów do poddania się przez niedostatek żywności: gdyż w ręku swoim rzeczywiście mają magazyny przeznaczone dla wojska. *Caracca* jest także w ich ręku. *Journal de Paris* donosi, że garnizon przyłączył się do rokoszanów; a ci opanowali także 63działowy okręt *St. Julian*, który arsenał miał bronić, jedną fregatę i kilka czułnów kanonierskich. Podług innych mają oni uzbrajać te statki przeciw *Kadyxowi*, do którego od lądu przystąpić nie mogą. Posiadają też insurgeneci zamek *Peero* nad uściem.

Były wiadomości, że *Admirał Cisneros* szczęśliwie się był wymknął z niewoli buntowników i znajdował się na eskadrze. Rzecz ma się przeciwnie: jest on jeszcze jeńcem w *Cuaco*.

Paryżka gazeta *Constitutionnel* z dnia 4 zawiera list z *Madrytu* pod 25 stycznia, temi słowy zakończony: „Powiększa się liczba insurgenatów, zamiast zmniejszania się; zimna ich krew w położeniu, w którym się znajdują, zadaje wiele do myślenia o nich i do wnioskania. Gdy są panami arsenałów w *Caracca*, który prócz tego znakomitą jest warownią, przeto mało się mogą troszczyć o przybycie generała *Freyre*, który bez tego długo na siebie oczekiwać każe.“

Sevilla dnia 19 stycznia. Mało tu jest pieniędzy, mało źródeł posiłkowych, a żadney ufności. Przyszła do nas wiadomość, że *Caracca* jest w ręku insurgenatów, a żołnierze, którzy tego stanowiska strzegli, do nieprzyjaciela przeszli. Wczora wieczorem rozeszła się tu pogłoska, że *Corta Dura* jest w mocy tak nazwanego wojska narodowego. Insurgeneci są bardzo liczni; najmniej 6 tysięcy ludzi leży przed *Kadyxem*, równaż prawie liczba w przyległych okolicach. Generał *Freyre* nie jest w stanie cokolwiek przedsięwziąć przeciwko tej liczbie, gdyby nawet wojska jemu poświęcone były wierne; liczba ich nieprzechodzi 4 tysięcy ludzi, którzy z wielu różnych regimentów są zebrani. Tylko pięć szwadronów jazdy i karabinierowie królewscy są regularni; do nich z 2 tysiącami przyłączył.

ale cóż może począć jazda dla zdobycia mostu *Suazo*, który jedyną jest drogą do wejścia na wyspę *Leon*? Mówią, że wojsko insurgenatów bardzo wyraźnie żąda zwolania kortezów.“

Indykator w *Bordeaux*, wyraża: iż podług listów z *Bajony*, pod 27 stycznia, pomiędzy środkami dnia 11 w *Kadyxie* obranemi, jest, że bramy tego miasta tylko przez ober-oficerów strzeżone być mają.

Taż gazeta, pomiędzy rozmaitemi wiadomościami wyraża: „Podług doniesień z *Madrytu*, dezercya od insurgenatów i do nich być ma zupełnie równa. Jenerałowie królewscy wydali proklamacye, a dowódcy insurgenatów również ze swojej strony; ostatni oświadczają, iż nie chcą nastawać na prawa Króla, ale żądają zwolania kortezów. — Z *Madrytu* 8 tysięcy ludzi do *Andaluzyi* wyruszyło, przeciwnie cała reszta wojska na wyprawę przeznaczoną, pod jenerałami *Freyre* i *Odonel*, ściągnęła się do środka Hiszpanii.

N I E M C Y.

(z gaz. berl.) *Frankfort* dnia 6 lutego. Podług pewnych wiadomości, posłowie państw południowo-niemieckich wkrótce się tu znowu zgromadzą, dla dalszego naradzenia się względem wypadku układów, jakie się odbywały w *Rzymie* w rzeczy urzędzenia dyecezyi katolickich w tych państwach.

Zatrważające wiadomości o Hiszpanii, szczególnież zaś te, które gazeta *Journal des Debats* ogłosiła, niemałe tu uczyniły wrażenie. Tutejsze domy handlowe wysłały w jednym dniu 16 sztafet. Do tej chwili zostajemy w niepewności o prawdziwym położeniu rzeczy w *Hiszpanii*, chociaż przesadzone z początku wieści upadły.

Goniec, wysłany od hiszpańskiego poselstwa w *Paryżu*, przebiegał tedy do *Drezna*.

Od brzegów *Menu* dnia 5 lutego. W *Frankforcie* nie dopuściła policya obiegu gazecie niemieckiej w *Strasburgu* pod tytułem: *Patryota Alzacki* wychodzący. (Zakazana podobnież w *Badeńskim*.)

A M E R Y K A H I S Z P A N S K A.

Wiadomości z *Indy Zachodnich* w *Morning Chronicle* o stanie rzeczy w *Wenezueli* dochodzą do dnia 16 listopada; Półkownik *Plaza* poszedł za hiszpańskim jenerałem *Kalzada*, który tylko 200 ludzi mieć może. Prowincye *Neywa* i *Mariquita* powstały. Wiele ważnych papierów miało się dostać w ręce *Bolivarowi*; między innemi instrukcye rządu hiszpańskiego dla *Morilla*, i tego jenerała listy do wice-króla prowincyi *Santa Fe*. *Bolivar* posłał 250 tysięcy piastrow do *Augustury* dla zakupienia broni. *Paez* znowu osadził *San Fernando D'Apure*, *Kommodor Dias* wziął hiszpańską flotyllę z dziesięciu szalup kanonierskich potrzebami wojennemi ładowaną. Wnoszą że *Paez* złączy się z *Mariną* i przeciw *Caraccas* pociągną; jenerał *Soublette* ma się

Wilno dnia 20 lutego v. s. 1820 roku.

Ogłasza się po raz drugi i trzeci.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnącego całą Rosyą etc. etc. etc.

Pozew przed Sąd Ziem. Ptu Wileń. na kadencyą trzykrólską lub po niej następną, z powództwa W. Kandyda Grabowskiego, Adwokata subseleu Wileń. Prokuratora dodanego przez rezolucyą Sądu Ziem. Wileń. massy funduszu zeszłego Ignacego Kielczewskiego Stol. Poznań., który w imieniu successorow tegoż Stolnika i referencyi do zapadłych Sądu Ziem. rezolucyow, polecających żal. wezwanie wszystkich kredytorow i pretensorow, oraz dla odkrycia massy debitorow zeszłego Kielczewskiego, pozywa WW Leopolda Rafałowskiego, Bogusława Białobłockiego Adw. Sądu Gł. i Stanisława Orzechowskiego, Bogusława Adw. Subsel. Wileń., i Marcina braci Peżarskich, oraz wszystkich dalszych kredytorow i pretensorow zeszłego Kielczewskiego, Karola Szulza, byłego kupca Wileń. i Jana Staniszewskiego kapitana, także kredytorow, pierwszego jako utrzymującego u siebie niewolnie oblig Szenderowiczow, i dekret na Mar. Szukszcie, drugiego jako mającego oblig komor. Hrynászkiewiczow służące zeszłemu Kielczewskiemu do zwrotu takowych tranzaktow na rzecz massy, a WW. debitorow, którzy już to za wydanemi obligami własnymi, listami, rachunkami, tudzież adnotacyami zeszłego Kielczewskiego, znaczne summy onemu zawinili, a mianowicie Józefa Burniewiczza za rachunkiem 1814. apr. 15 o zł. 333 i za obligiem 1819 julii 8 o zł. 2480. Antoniego Koziella za rachunkiem o czer. zł. 263 rub. sr. 1, Wiszomirskiego Podczaszego za listem 1817 maja 4 o r. sr. 12, Szaj Leyzerowicza lub jego successorow krawca za kartą 1804 junii 9 o czer. zł. 10, Pawła Łopacińskiego Asserora Sądu Gł. za obligiem 1819 maja 22 o r. s. 200 i rubli ass. 3,000, Jana i Petruneli Gilzyńskich woźnych lub ich successorow za przelewem Daukszyny 1810 junii 24 o czer. zł. 100 i r. sr. 210 a za obligiem 1806 apr. 25 o r. sr. 600, Floryana Traskowskiego majora za obligiem 1817 julii 15 o r. sr. 201 kop. 50, Franciszka Konczy Pisarzowicza za kartami 1815 julii 20 o r. sr. 60, aug. 13 o czer. zł. 7, julii 8 o r. sr. 10, 1816 aug. 22 o rub. sr. 20, gbra 24 o r. sr. 15, na pełność których zastawił u zeszłego Kielczewskiego dokument assekuracyiny b. Assesora Sądu Gł. na r. sr. 300 sobie wydany przeto i Assesora Gaspra Romanowicza do uczynienia satysfakcyi za temże dokumentem Symonā i Jana Woytkiewiczza Kom. Gran. Wileń. za obligami 1807 apr. 23 o czer. zł. 100 1812 xbra 19 o r. sr. 6, Kazimierza Czarnockiego za kartą 1816 aug. 26 o r. sr. 90, Adama Stawskiego za obligami 1805, xbra 24, i 26 o czer. zł. 250 a 1806 febr. 16 o czer. zł. 20, Alexandra Kuczewskiego Deput. wyw. Troc. za obligami 1807 apr. 18 o czer. zł. 15, 1816 mar. 2 o czer. zł. 5, za adnotatą 1816 junii 1 o czer. zł. 10, Stanisława Koziella Kapita- na za kartą 1816 aug. 26 o r. sr. 58, Maryannę Bronicową za rewersem 1814 januar. 24 o czer. zł. 82, Tadeusza Zawadzkiego za kartą 1819 apr. 28 o r. sr. 15, Tadeusza Narbuta za o- bligiem 1811 apr. 20 o zł. 1000, Józefa Przesieckiego za kartą 1819 mar. 4 o cz. zł. 20, Gabryela Huwalda Sędziego Gran. Wileń. za kartą 1817 junii 19 o czer. zł. 60 i r. sr. 68 kop. 50, K. Buynickiego za listem i adnotacyą 1796 apr. 3 o czer. zł. 4 r. sr. 33 i zł. 55, Józefa Zienko- wicza za kartą 1782 januar. 8 o czer. zł. 2. G. K. Koziella za listem i adnotatą o zł. 10 Józefa Kamińskiego Chor. za kartą 1817 febr. 22 o r. sr. 60, Ignacego Czaykowskiego za listem, i adnotacyą o r. sr. 12, Tadeusza Woynickiego Kom. za obligami 1815 maja 9 i julii 28 o czer. zł. 50 i r. sr., 30, A. Lenkiewiczza za kartą 1814 febr. 22 r. sr. 9 zł. 2 gr. 10, W. Sugietta za kartą 1817 junii 28 i za adnotatą o zł. 86, Wawrzynca Orzechowskiego budowniczego za kartą 1815 junii 8 o r. sr. 75, Józefa Zaborskiego za kartą 1806 julii 29 o czer. zł. 40 i zł. 5. Rokosowskiego za rachunkiem o czer. zł. 4, Kiewlicza Assesora za rachunkiem o czer. zł. 30, Kozłow- skiego kupca za rachunkiem 1807 apr. 23 o czer. zł. 100, Antoniego Grzymalły za obligiem 1817 maja 23 o czer. zł. 15, W. Miaskowskiego za kartą 1804 maja 26 o czer. zł. 20, Moy- żesza Ickowicza za kartą 1806 7bra 17 o r. sr. 300, Michała Mackiewiczza Sędziego Ziem. Borys. za kartą 1811 maja 29 o r. sr. 170, Hirszy Szenderowicza za kartą 1806 apr. 23 o r. sr. 150; Teklę Pozarzycką za listami 1806 i 1807, o czer. zł. 12, Józefa Polkowskiego za li- stami 1806 junii 9 i 1817 mar. 5 o czer. zł. 16, Josiela Wulfowicza Altermana za obligiem 1816 xbra 1 o r. sr. 300, Józefa Landy i jego successorow za obligami 1813 7bra 29 i 1806 aug. 5 o rub. sr. 245, Tadeusza Sawickiego Sędziego za obligiem 1795 maja 4 o czer. 51, Karola Ro- manowicza Sędziego za obligami 1807 maja 12, i junii 23 o r. sr. 30, zł. 400, Ludwika Stań- skiego Krączyca za obligiem 1815 mar. 15 o czer. zł. 30, Izaaka Szlomowicza Sobola za o- bligiem 1814 julii 30 o r. sr. 590, za adnotatą o czer. zł. 30 i za wexlem 1803 mar. 19 o czer. zł. 1100, Zelmana Szlomowicza za wexlem 1806, julii 31 o czer. zł. 800, Michała Mineyki Sę- dziego za obligiem 1806 junii 13 o czer. zł. 1500, a za dekretem exdywizyi Bulharynowskiey o zł. 1419 gr. 6½, Konstancyą Bystramowę Prez. Ziem. Upit. za obligiem 1814 mar. 12 o r. sr. 750, Jacka Paprockiego Porucznika za obligiem 1805 7bra 15 o czer. zł. 20, Michała Cedlera, i jego successorow za obligiem 1806 maja 31 o czer. zł. 30, Franciszka Sienkiewiczza za obligiem 1815 julii 21 o czer. 50, Chłudzińskiego za adnotatą o czer. zł. 36 zł. 271 gr. 4, Józefa Prus- kiego Chor. za obligiem 1818 czerwca 10, o czerwonych złotych 60 Jana Bogusławskiego za obligiem 1777 maja 3 o czer. zł. 6 Franciszka Zawiszy za obligiem 1806 8bra 16 o czer. zł. 50, Bazylego Ząbkowskiego za obligiem 1779 februaryi 19, czer. zł. 15, Antoniego Karpia Komor. o zł. 160, Onufrego Offenberga Skarbnika za obligiem 1807 xbra 23 o r. sr. 12, Mi- kołaja Puzyrewskiego za kartą 1819 maja 24 o r. sr. 12, A. Dukszynskiego koleckiego Sekr. za listem 1809 xbra 9 o r. sr. 12, Michała Kielczewskiego Rot. za obligiem 1798 apr. 1 o czer.

zł. 15, i za listem 1813 7bra 9 o r. sr. 6, Karola Bortkiewicza za kartą 1806 8bra 22 o r. 3 30, Ludwika Kielczewskiego za kartą 1789 xbra 11 o r. sr. 5, Jakuba Szukszty Mar. Upit. za dekretem exdywizyi Butharynowskiej o zł. 6256 gr. 28 $\frac{1}{2}$, Dominika Białeckiego za obligami 1806 febr. 20 i apr. 16 o r. sr. 90, samego i Annę Białeckich za obligiem 1804 xbra 23 o rub. sr. 57, Antoniego i Wiktoryę Białeckich za obligiem 1806 januar. 12 czer. zł. 20, Paszkiewicza za adnotacyą czer. zł. 10, Bakowskiego Professora za adnotacyą o r. sr. 15, Antuszewicza za rachunkiem o r. sr. 30, Brunowca za rachunkiem o czer. zł. 5 i zł. 8, Dawida Zelmanowicza za kartą 1808 marca 19 o czer. zł. 650, Ignacego Wołodki Sędziego Gran. Wilkom. za obligami 1815 xbra 23 o r. sr. 66. 1816 mar. 29 o r. sr. 34, za listem o r. sr. 15, Ferdynanda i Ignacego Wołodkow za kartą zeszłego ich oycy o r. sr. 80 kop. 96, Ferdynanda Wołodki za rachunkiem 1816 o r. sr. 501 zł. 1 gr. 20, Jankiela Szenderowicza za cerografem 1804 junii 9 o czer. zł. 50, za obligiem 1815 junii 25 o r. sr. 500, bez karty o r. sr. 125, za rachunkiem i za obligiem w ręku Szulza znajdującym się o czer. zł. 300, r. sr. 2,375, Rohozy za listami 1817 maja 10 i junii 21 o czer. zł. 6 i r. sr. 12, Wincentego Malinewskiego Radnego za abligiem o czer. zł. 100, za wexlem 1801 mar. 6 o r. sr. 300, za rewersem 1803 apr. 13 r. sr. 300, Kunickę za listem i adnotatą 1816 julii 10 i aug. 17 o r. sr. 18, Konstantego Stańskiego i Zboromirskiego za rewersem 1812 xbra 24 o czer. zł. 25, Kazimierza Strumilly i Augustowskiego za rewersem 1809 febr. 5 r. sr. 12, Karola Wehnera i Krassowskiego za rewersem 1819 julii 29 o r. sr. 15, Józefa Kosakowskiego Łowcz. jako debitora a Ludwikę z Potockich Kossakowską utrzymującą fundusz męża swego za przelewem od Brońców 1806 mar. 29 o czer. zł. 2100, Pucilowskiego Szamb. za kartą o r. sr. 20 $\frac{1}{2}$, Hrynaszkiewicza Kom. za obligiem znajdującym się u Staniszewskiego o r. sr. 1150, Tadeusza Szostaka Dworzanina za kartą 1787 apr. 15 o czer. zł. 2 zł. 30 a za rachunkiem, Zaiączkowskiego Rotmistrza o r. sr. 15, Ordyńca o r. sr. 60, Staniszewskiego Kap. o czer. zł. 4 r. sr. 54, Sworadzkiego o r. sr. 30, Żagiella Sędziego o r. sr. 805, Adama Kociella Sędziego o r. sr. 110, Woyńłowicza o czer. zł. 10, Józefa Czyża Szambel. o r. sr. 20, Citowicza o r. s. 15, Fiedorowicza o r. sr. 100, Musnickiego o czer. zł. 30, Gorskiego o czer. zł. 5 Sorokowę o czer. zł. 5, Olendzkiego o czer. zł. 50, Downarowicza z Wilkomierza. o czer. zł. 5, Szłomowę star o r. sr. 54, Szumskiego o czer. zł. 10, Albrechta Profesora sukcesorow o r. sr. 178, Star. Mowszy

do zwrotu srebra zastawionego przez służącego zeszłego Kielczewskiego, dopełniając więc żal. Prokurator rezolucyą Sądu Ziem. Wileń. następne zakłada do Sądu prośby o nakazanie komportacyi pod przysięgą na wszystkich kredytorach i pretensorach zeszłego Kielczewskiego, kart, obligow, rachunkow, i wszelkich tranzaktow, a na obżal. Szultzu co instanti obligow Star. Szenderowicza, i dekretu exdywizyi Butharynowskiej na Marszałku. Szukszcie, a na obż. Staniszewskiem obligu Hryciaszkiewicza pod karami sprzeciwieństwa, o nakazanie aby realność pretensyow wszyscy oprzyślegli przed oczewistym wyrokiem, poczem zachowując się do prawa względem pierwszości i ważności dokumentow, realnym kredytorom z pozostałości satysfakcyą w miarę wystarczającego funduszu przeznaczenia, zaspokojonych i napastnych pretensyi skassowania, a na obżal debitorach sądenia summ z procentami i expensami na rzecz masy, jak równie na tych, którzy na wzięte przez się karty i obligi zsztemu Kielczewskiemu służące, rewersa powydawali a dotąd nieuiszcili się, o nakazanie aby obżal. Szenderowicz w skutek obligu i Marsz. Szukszta nie już obżal. Szultzowi i obżal. Hrynaszkiewicz nie Staniszewskiemu lecz do masy należności oplacili i w Sądzie Ziem. Wileń. odpowiadali, o nakazanie star. Mowszy aby natychmiast srebro zastawione przez służącego niewolnie na rzecz masy zwrócił, lub za one cenę zwyżayną bonifikował, o sądenie summ na majątkach wszelkich funduszach, i samych osobach debitorow, o zapisanie ammissyi dla nieiawiających się kredytorow i pretensorow, a pozostałości od satysfakcyi wierzycieli prawemu sukcesorowi iakim iest Ur. Benedykt Kielczewski Rot. oddania, z wolnym wyniesieniem nowej žaloby.

1820 mca lutego 12 Woźny świadczę, iż kopią tego pozwu z oryginałem zgodną z powództwa Ur. Kandyda Grabowskiego Prokuratora masy zeszłego Ignacego Kielczewskiego po Ur. kredytorow i pretensorow oraz debitorow wyżey wymienionych zeszłego Stolnika Kielczewskiego w skutek rezolucyow sądu Ziem. Wileń. do gazety Kuryera Litt. podalem i o rozprawie przed Sądem Ziemskim Wileń. na rokach trzykrólskich lub po nich na następnych oznaymiłem.

Marcin Kuczyński Woźny Sądu Grodz. Wileńsk.

3. Xiądz Franciszek Kochanowski pleban Podbirżański w Powiecie Upitskim mieszkający, w skutek Ukazu za N. 2535. zalecającego przeniesienie dokumentów funduszowych do archiwum dyecezalnego, znalazłszy ślad w starych inwentarzach oraz zaświadczenie Antecessorów swoich, że papiery oryginalne funduszu kościoła podbirżańskiego znajdujące się częścią u WWJPanów Jana i Angieli z Kunickich Graffów Cześników Derptskich Rotmistrz. Wdztwa Wileń. iak poświadcza dokument r. 1778 7bra 15 dnia wydany Antoniemu Szarkiewiczowi b. plebanowi Podbirżańskiemu, częścią u W. Stanisława Sikorskiego Rotm. Lidz. oddane p. tegoż Antoniego Szarkiewicza w r. 1788 aug. 31 d. do sprawy agitującej się w ów

czas w Ziemstwie Grodzieńskim, lub też u innych po Rostowskich i Kunickich licznych sukcesorach, przeto uprasza p. gazetę Kuryera Litt. ieśliby się u wyżey wzmiankowanych Ichmościów lub ich sukcesorów znajdowały dokumenta, służące kościołowi Podbirżańskiemu, ażeby raczyli p. też gazetę albo pismo zaadresowane do mnie p. Wilno, Kowno, Nitawę w Birżach uwiadomić, żebym wiedział do kogo i którędy udać się dla pozyskania wyżey wzmiankowanych papierow.

X. Franciszek Kochanowski Pleban. Podbir.

Takową awizacyą podającą się do gazety Kuryera Litt. że wolno drukować poświadczam. Dat 1820 febr. 14 dnia.

Ludwik Wołowicz. Sędzia Ziem. Wileńsk.

3 Wypis z xiąg Ziemskich Wieczystych powiatu Mińskiego.

Roku 1819 mca decembra 11 dnia. Na Urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskim Ptu Mińskiego przede mną Hilarym Jakubowskim aktualnym przysięgłym Ziem. tegoż Ptu Regentem, stanąwszy osobiscie WW. Angela z Wołczaskich Petrozolinowa Szambelanowa b. dworu pol. w imieniu własnym i z mocy plenipotencyow od sióstr swoich WW. Katarzyny z Wołczaskich Czarnockiey Pisarzowey Ziem. Ptu Sluc. i Agaty z Wołczaskich Rymaszewskiey komornikowey Połockiey działająca, i Teofil Wołczaski, wieczysto kwietacyiny dokument na rzecz poniżey zjaśniającą się JWW. Hipolitowi i Wiktoryi z Wołczaskich Łaniewskim Wołkom Prez. Sądów Gran. appellacyynych ptu Wileń. oraz ich potomstwu i sukcesorom od siebie wydany przyznali i to swe przyznanie w protokole Zapisowym przyznań własnoręcznemi podpisanami stwierdzili, którego wyrazy takowe. Aniela z Wołczaskich Petrozolinowa szambelanowa dworu pol. a w assistencyi męża mego, oraz za pełnomocnemi plenipotencyami od sióstr swoich rodzonych, jako to od WJ Pani Katarzyny z Wołczaskich Czarnockiey pisarzowey Ziem. ptu Sluckiego w 1819 januاری 2 dnia wydany, tegoż roku februاری 1 dnia w aktach Ziem. Sluckich przyznany, tudzież od WJ. Pani Agaty z Wołczaskich Rymaszewskiey komornikowey Połockiey w roku 1819 januاری 12 dnia datowany, tegoż roku februاری 12 przed aktami Ziem. Sluc. przyznany, czyniąca i pisząca się, oraz ja Teofil Wołczaski wiadomo czyniemy, tym naszym wieczysto-kwietacyynym na wieczne czasy nieporuszonym dokumentem, JWW. JP. Hipolitowi i Wiktoryi z Wołczaskich Łaniewskim Wołkom Prezydentom Sądów granicznych appellacyynych Ptu Wileń. oraz ich potomstwu i sukcesorom wydanym i służącym nato: naprzód ja Petrozolinowa tak w stopniu własnym, jako i w imieniu rodzeństwa mego z tytułu imienia Wołczaskich poszukując, sukcesyi po zeszyłych z tego swiata Biskupie Tamasczeńskim i Kanoniku Inflantskim Wołczaskich, rozwinąłem z rodzonym siostrzanem i sukcesorem tychże Biskupa i kanonika Wołczaskich, proces prawny w sądzie Gł. 2go departamentu Gubernii Grodzieńskiej prowadzony: w drodze takowego processu nastęrczyły się rozmaite mnie porady, skutkiem których było to; iż tak przez zapozwy do Sądu Gł. Grodzień. w roku 1819 januar. 7 dnia wyniesione, jako i przez gazetę Kuryera Litewskiego w roku 1819, w Numerze 25 ogłosiwszy pretensorstwo do sukcesyi po biskupie i koniku Wołczaskich; gdy w końcu żaden prawny dowód niemógł podpierać ogłoszogo pretensorstwa; przymuszona byłam w sądzie Głównym Grodzień. po zaszyłych akcesoryynych wyrokach mieć się niestannie, i dopuścić zapisania na siebie i na moje rodzeństwo z własnego naszego powództwa w roku 1819 miesiąca juli 16 dnia, kontumacyynego dekretu: późniejsze doradzenia naprowadziły mnie na przykrzyższą nierównie koley, albowiem przez nowe w roku 1819 miesiąca oktobra 18 dnia w imieniu moim oraz sióstr swoich i w imieniu Teofila Wołczaskiego powynaszane po JW. JPana Hipolita Wołka i jego familią do Sądu Gł. Grodzień. zapozwy, użyto w nich w niedostatku prawdziwych wymyślone zarzuty, które rozdrażniając serca dotąd przyjazne i familyne, prócz napełnienia onych goryczą, żadnego więcej nieprzyniosły skutku: Widząc się zatem ja Petrozolinowa wespół z siostrami moimi Rymaszewską i Czarnocką oraz ja Teofil Wołczaski mimowolnie przez ludzi niechętnych i interessowanych wprowadzonymi na taką koley processu, która z żadney strony niemogła jak tylko przykre dla nas ściągnać owoce, użyliśmy światłych, bogoboynych i cnotliwych pośredników, przez których o prawdziwym stanie rzeczy zostawszy oświeceni, gdy

z jedney strony zupełnie zostaliśmy przekonani; iż z powodu imiennictwa Wołczaskich żaden dla nas i naszego rodzeństwa niezostaje nietylko stopień lecz nawet i żaden tytuł successorstwa po zeszyłych biskupie i kanoniku Wołczaskich, albowiem linia tychże biskupa i kanonika została od Hrehorego prapradziada oddzieloną od gałęzi domu Wołczaskich, z którego ja Petrozolinowa z siostrami moimi oraz ja Teofil Wołczaski wespół z rodzeństwem naszym pochodzimy, żadnego dla nas jako z poboczney i osobney linii idących stopnia, oprócz imiennictwa i dalekiego pokrewienstwa niezostawiła, przeciwnie zaś z drugiey strony, gdy oczewistością rzeczy przekonani zostajemy; że JWW. Pan Hipolit Łaniewski Wołk, prezes Sądów Gran. appellacyynych Wileńskich z rodzoney siostry zeszyłych biskupa i kanonika Wołczaskich Heleny Wołczaskiey w zamęściu za Alexandrem Wołkiem oycem JWW. Hipolita Wołka będącey pochodzący, raz jako rodzony siostrzan otrzymał wiecznością do bra Suderwę w powiecie wileńskim położone, przez dokument zeszyłego kanonika Wołczaskiego, w roku 1815 maja 2 dnia datowany, tegoż roku i miesiąca w Ziem. Wileń. przyznany, drugi raz jako naturalny successor i rodzony siostrzan osiągnął także po zycściu tegoż rodzonego wuja spadek ruchomy; z takiego zatem nayoczewistszego przekonania się o prawdziwym stanie rzeczy żadnym kwestyom i zarzutom podlegać niemogącey, ja Petrozolinowa wespół z siostrami moimi Rymaszewską i Czarnocką, oraz ja Teofil Wołczaski wespół z dalszem moim rodzeństwem, odrzuciwszy wszelkie błędne i uboczne a w skutkach swoich dla nas nieprzyjemne namowy i rady do porożnienia tylko familynego zmierzające; przedsięwzięliśmy udać się drogą pojednania i zwrocenia dawney z domem JWW. Prezydentow Wołkow przyjaźni, i familyney harmonii, i gdy JWW. Hipolit Wołk dekretem kontumacyynego w Sądzie Gł. Grodzień. w roku 1819 juli 16 dnia otrzymanego i dalszego z nami o peny i expensa processu odstąpił: przeto ja Petrozolinowa tak w osobie własney jako i za pełnomocnemi powyżey wyrażonemi plenipotencyami w imieniu sióstr swoich rodzonych Rymaszewskiey i Czarnockiey czyniąca, oraz ja Teofil Wołczaski, wespół z dalszym moim rodzeństwem jedno za drugiego ręcząc i poczytując, wszelkiey pretensyi i processu o sukcesyą po zeszyłych Biskupie i Kanoniku Wołczaskich z JWW. Panem Hipolitem Wołkiem Prez. sądów Granicznych appellacyynych Wileńskich rozpozczętego, wiecznie i nazawsze za nas i sukcesorów naszych rzekamy się, wszelkie z okazji tego processu manifesta, pozwy i pisma zaszyłe, odwołujemy, kasujemy i ze wszelkich aktów, gdzieby się tylko znajdowały eliminować dozwalamy; JWW. Pana Hipolita Łaniewskiego Wołka prezesa sądów Gra. appellacyynych Wileńskich, i jako rodzonego siostrzana i naturalnego successora zeszyłych rodzonych wujow jego Biskupa i Kanonika Wołczaskich, i jako dziedzica dobra Suderwę za osobnym dokumentem posiadającego, niemogącym się nigdy i przez nikogo kwestyonować dziedzicem i sukcesorem wszelkiego po wsiach swoich spadku jawnie ogłaszamy, uznajemy, i wszelkie w tej mierze uczynione ze strony naszej zarzuty i pretensorstwo, jako żadnego fundamentu nie mające reklamujemy, wieczyście umarzamy, i przez gazetę Kur. Lit. umorzyć, reklamować, i niniejszy nasz dokument do wiadomości publiczney podać, submitujemy się i dozwalamy, słowem o nic zgola żadney pod żadnym tytułem, pretextem i wynalazkiem do domu JWW. Prezydentow Wołków, i do ich sukcesorów, ani nam samym ani sukcesorom naszym salwy niezostawujemy; i natośmy wydali ten nasz wieczysto kwietacyynny dokument, który przy uproszonych WW. Pieczętarzach własnemi podpisanami stwierdzamy. Działo się dnia 8 mca

grudnia 1819 roku, u tego wieczysto kwietacyynego dokumentu podpisy aktorów poniżej świadectwa Pieczętarzy następnie się wyrażają. Aniela z Wołczaskich Petrozolinowa, Teofil Wołczaski mpr.

Za pieczętarzów podpisali się: pierwszy, Tadeusz Kiersnowski adw. sądow. ziem. powiatu wilejskiego; drugi Tomasz Korwin Petrozolin Szambelan. Jakowy dokument po przyznaniu onego przez osoby w górze wyrażone jest w księgi ziem. wieczyste ptu Mińskiego wpisanu, z których i ten wypis tegoż czasu pod pieczęcią urzędową ziemską ptu Minskiego stronie rekwirującej jest wydan.

Zgodziłem z księgami Hilary Jakubowski ziem. Min. Regent.

Roku 1819 mca xbra 31 dnia, że takowy ekstrakt dokumentu kwietacyynego przez Redakcyę Kur. Lit. przyjętym być do druku może, w tém Sąd ziem. ptu Wileńskiego zaświadcza. Ludwik Wołłowicz Sędzia ziem. Wileń.

3. Exerpt z Protokołu Sądowego Ziemiękiego ptu Nowogrodzkiego oświadczenia w dacie poniżej zapisanego a w roku terazniejszym 1820 mca januaryi 26 dnia za podaną prośbą pod pieczęcią urzędową ziemską Nowogrodzką stronie potrzebującej jest wydan.

Roku 1820 januaryi 26 dnia. Gdy pomimo wszelką usilność jaką z swej strony czynią JWW. Konstanty były półkownik wojsk Polskich i kawaler, Franciszek Chor. ptu Nowogrodzkiego Rajecy, zastawni dóbr Mozeykowa i Solecznik possessorowie, w przyspieszeniu rozliczenia się z JWW. Józefem i Alexandrem Hrabiami Chodkiewiczami, a ztąd ułatwienia exdywizyi dóbr pod rozdział wierzycieli oddanych podobało się interesowanym z różnych względów do tego osobom rozgłaszać: iż ciż JWW. Rajecy celem dłuższego utrzymywania się przy dobrach zastawą dzierżanych, czynią zwłokę i trudność w wyprowadzeniu exdywizyi; ku okazaniu współwierzycielom nierzetelności tej rozgłaszanej opinii, umieszcza się tu po krótko następne interesu prowadzenie, w roku 1816 po oświadczeniu JW. Alexandra Hrabi Chodkiewicza dóbr jego schedy na rozdział wierzycieli, JWW. Rajecy znając swoje fundusze na ogólne interesa domu JWW. Hrabów Chodkiewiczów użyte, uzyskali wyrok Rządzącego Senatu dnia 28 augusta 1817 roku, zalecający sądowi drugiego departamentu Kijowskiego, żeby ten przez sąd dzielczy fortunę Starosty Zmudzkiego Jana Chodkiewicza na dwóch jego synów Józefa i Alexandra rozdzielił, długi rodzicielskie Rajeckim należne zliczył, i one na obu schedach Hrabów Józefa i Alexandra Chodkiewiczów zabezpieczywszy, na schedzie samojednego Hrabi Alexandra odkrył konkurs, ku zadosyć uczynieniu własnych jego wierzycieli. Ten sprawiedliwy Senatu wyrok niemało bez wątpienia dla współwierzycieli przyniósł ulgę; gdy połowę należności JWW. Rajeckich na schedę drugą do exdywizyi nienależną odniósł, za przypadkiem sprawy w sądzie dzielczym Czarnobylskim umocowany JW. Hrabi Alexandra temu sądowi oświadczył: że rozliczenie długów JWW. Rajeckim należnych nastąpi w udzielnym tychże JWW. Rajeckich z opieką JW. Hrabi Józefa kompromisie, na co gdy stała się w tym sądzie opieka i wierzyciele JW. Hrabi Alexandra zgodzili się, Sąd dzielczy Czarnobylski obliczenie JWW. Rajeckich w udzielnym z opieką kompromisie zatwierdził. A takowy wyrok sądu drugiego Departamentu Kijowskiego dnia 21 grudnia 1818 roku zaaprobował. Lecz gdy w późniejszym czasie do takowego kompromisu opieka JW. Hrabi Józefa pod różnemi przyczynami nie przystąpiła, JWW. Rajecy udawszy się w tym ze skargą do Rządzącego Senatu zyskali dnia 2 kwietnia 1819 roku ukaz do sądów drugiego Departamentu Grodzieńskiego i Kijowskiego, zalecający z naglenie stron do rozprawy w kompromisie, jakoż

JWW. Sylwestrowicz opiekun za plenipotencyami od współ opiekunów i Rajecy Chorąży za plenipotencyą brata swojego czyniący w dniu 23 marca 1819 roku w aktach ziem. Nowogrodzkich przyznany dokumentem wybrali do kompromisu osoby i na wyprowadzenie onego termin 10 lipca 1819 roku naznaczyli, gdy zaś i w tym terminie dla niewiadomych przyczyn opieka Hrabi Józefa do kompromisu nie stanęła JWW. Rajecy w skutek uczynionego w dokumencie warunku wydali do nowego zjazdu obwieszczenia: pierwsze 11 lipca, drugie 8 augusta, trzecie 4 septembra 1819 roku wszystkie w aktach Grodzkich Lidzkich zeznane i za wszystkimi też opieką do opisanego kompromisu nie przystąpiła i nie zjechała. Z jakowego powodu JWW. Rajecy udali się do Sądu drugiego Departamentu Gubernii Grodzieńskiej z dopomnieniem się o skutki ukazu senackiego dnia 2 kwietnia, i uzyskali dnia 14 stycznia 1820 roku dekret przez policyę objawić nakazany, zalecający opiece od daty 20 stycznia w dwóch miesiącach rozstrząść się w opisanym kompromisie. W tym krótkim opisanu macie szanowni współ wierzyciele rzetelną wiadomość postępowania Rajeckich, sądzie, kto jest przyczyną zwłoki w otrzymaniu należnej wam satysfakcyi. Dalecy aż nadto Rajecy winie o tę zwłokę JW. Jenerala Chodkiewicza (bo ta jak jest przeciwna znanemu jego charakterowi, tak własnym jegoż interessom szkodliwa) oddają tę rzecz do opinii całej publiczności, a na zamiar własnego usprawiedliwienia się podając do akt powiatowych niniejsze oświadczenie że one dla wiadomości interessowanych osób w gazecie Kur. Lit. umieścić postanawiają zapowiadam, i ze zlecenia samych aktorów takowe oświadczenie podpisuję Ignacy Rajecy.

Takowe oświadczenie wolne jest do podania do druku zaświadczam Felicyan Siemiradzki Pisarz ziem. ptu Nowogrodzkiego.

Zgodność z protokołem poświadczam Józef Płoński Reg. ziem. ptu Nowogrodz

3 Gdy za oblięciem pod datą r. 1816 Sbra 5 d. przezemnie niżej podpisanego i żonę moją, JP. Wincentemu Kaczynskiemu na sumwę złotych 7,500 wydanym, tenże JP. Kaczynski po wyliciu z opieki, wszystkie pieniądze wraz z procentami ode mnie przyjął i nato dokument kwietacyinny w grodzie Pttu Wileńskiego zaprzynał, skoro wszakże oblię wspomnionego, bratu swojemu JP. Janowi Kaczynskiemu tu nieobecnemu w lokacyę oddanego, niemógł zwrócić i doąd jeszcze niezwrócił; obwieszcza się zatem: iż oblię wzmiankowany, iako już w zupełności opłacony, zostaje bez waloru i do żadnych układow użytych być niemoże, w Wilnie 1820 r. februaryi 3 dnia. Karol Sylwestrowicz.

3 Doczytuąc w kuryerze Litewskim pod N. 296 awizacyą przez Zegarmistrza Wileń. mieszczanina Joachima Sawickiego zamieszczoną ostrzegającą publiczność; ażeby nikt o arędę kamienicy moiej nie traktował. dla tego że Dekretem oczewistym Grodzkim Pttu Wileń. sądzono dla iego rub srebr. 240 kop. 48, znam za obowiązek nawzajem tegoż zegarmistrza Sawickiego ostrzedz, że lubo ten dług iako z obóyga zawinienia urosły, nawniewinniey na mnie był poszukiwany, wszakże gdy udało się temuż Zegarmistrzowi Sawickiemu uzyskać Dekret, niechże będzie wolno mu powiedzieć prawdę, że za nader wcz sra zajmuję go myśl względem inekwitacyi, bo sązione sobie pieniądze może jeszcze i przed terminem odbierze, a przeto niepowinien sobie robić nadziei gospodarzenia w obcym domu. Marciana z Myszkowskich Sikorska.

Ze być może takowe pismo umieszczone w druku świadcze. Prezydent Urban Jazdowski.

Wilno dnia 20 lutego v. s. 1820 roku.

P R O S P E K T

Wychodzi w drukarni Cesarzkiego Wileńskiego Uniwersytetu, przez niżej podpisanego ułożone dzieło w polskim języku w dwóch tomach z rycinami i mappami pod tytułem:

STATYSTYCZNO TOPOGRAFICZNE
I HISTORYCZNE OPISANIE GUBERNII
PODOLSKIEY.

Zawierać będzie w pierwszym okresie wiadomości o statystyce, wzroście oney w różnych krajach, tudzież jakie Polacy w niej postępy uczynili, i ile w tym celu dla dobra Rosyi przyczynili się sławni Messerszmit, Beryng, Gmelin, Szelnir, Kraszeninnikow, Pallas, Gildensztedt, Lepelchin, Oreckowski, Wiśniewski, Falk i Ryczków.

Drugi okres wystawia rys historyczny, Podola, wzmiankuje o Alanach, Gotach, Kumanach, Polowcach i Drewlanach, przebiega ważne epoki tej krainy, i waleczności Podolan, zaczawszy od wieku IX chronologicznie, aż do naszych czasów. Korzystał wydawca w tym względzie najwięcej z dzieł Naruszewicza, Kromera, Sarnickiego, Strykowskiego, Święckiego, Gwagnina i z rękopismu o wstępie praw Leona Kondrackiego.

Trzeci okres mówi o utworzeniu gubernii, o jej ludności, lasach, rzekach i o różnych rządach i stanach w niej zaprowadzonych.

Czwarty okres zamyka pierwszy początek dyecezyi podolskiej, wyszczególnia znaczniejszych biskupów, i jakim granicom, odmianom, i urządzeniem dyecezya dotąd podlegała.

Piąty okres zawiera eparchiją greko-rossyjską i różne przywileje nadane jej od Królów Polskich, wyjaśnia teraźniejszy stan, liczbę cerkwi i monastyrów, a kończy na opisanu staroobradców.

Szesty okres obejmuje dochody z odkupów i innych przedmiotów wpływające, i na co takowe summy obracane bywają.

Po takowym wstępie, przystępuje wydawca do opisanu powiatu Kamienieckiego, a ten powiat jako i inne następującym sposobem ułożył.

Wymienia granice, gatunek ziemi, mówi o ogrodach, pasiekach, lasach i rzeczkach przerynających każdy powiat, i co ma jaka wieś osobliwszego. Wspomina herb, ludność szlachty, i ile z poddaństwa dusz męzkich i żeńskich się znajduje. Następuje później opisanie miasta guberskiego Kamieńca, wyprowadza początek jego, najpierwej jak był Klepidawą a potem Petridawą, przytacza autorów o Kamieńcu piszących, jak to: Strykowskiego, Święckiego, Kojalowicza i Gwagnina; przebiega wszystkie przywileje nadane temu miastu od Królów Polskich; wylicza dobroć źródeł rzadkich; stan miasta i różne napisy.

Każdy powiat po opisanu go w ogólności i miasta jego naczelnego, dzieli się znowu na §§.

§ I. o dobrach starościńskich, ich ludności, kto je trzyma, na jakim prawie, i ile płaci do skarbu.

§ II. o dobrach duchownych, przez kogo kościołom nadane.

§ III. o dobrach pojezuickich.

§ IV. opisuje miasta i wsie obywatelskie, wymienia alfabetycznie imie i nazwisko każdego obywatela, jego urząd, dobra i ludność ich, określając zaraz historią i położenie najmniejszego miasteczka i kościołom.

§ V. zamyka miasta i wsie do różnych dziedziów należące.

Przebiegłszy wydawca tym porządkiem dwaście powiatów gubernii podolskiej opisuje rekodzielnie w niej zaprowadzone, stopień oświecenia, podatki, historią Ormian, Żydów, stan rolnictwa, ziola znajomsze rosnące na Podolu i ich użytek, a kończy całe dzieło na opisanu życia sławnych Podolan.

Dzieło to nieodbycie potrzebne w pewnych związkach każdemu Podolaninowi i innym mieszkańcom pogranicznych prowincyi, zamyka z rycinu znaczniejsze jako to: Kamieniec Podolski, zamek Kamieńca, piękną budowę pałacu Kuryłowieckiego, pomnik pierwszego z wierszopisów Podola, Raymunda Korsaka, Skalę Muszkutyniecką i inne widoki od obywateli nadesłane. Przy ukończeniu rysu każdego powiatu, przytaczona zaraz będzie do niego mapka z wszystkimi wsiami, najbogatsza w najdrobniejsze nawet szczegóły, a na końcu tomu drugiego mapka ogólna całej gubernii i tabella jej ludności.

Pierwszy tom niezawodnie wyjdzie zpod prasy pierwszych dni sierpnia. Prenumerata nań kosztuje rubli sr. sześć i ta odbiera się do pierwszego czerwca, później prenumerujący, nie będą umieszczeni w pierwszym tomie.

Przyymują prenumeratę po powiatach JJWW. Marszałkowie gubernii podolskiej.

Na Wołyniu JW. z Bukarów Wyleżyńska.

JW. Cecylia z Hrabów Platerów Ożarowska.

JW. Anna z Szwieykowskich Malinowska.

JW. z Hrabów Rostworowskich Potocka.

W Krzemieńcu JW. Józef Drzewiecki, Marszałek Powiatu Krzemienieckiego.

W Warszawie JW. Dziekan Uniwersytetu Bentkowski.

W Krakowie JW. Infułat Lancucki.

W Wilnie W. Typograf Zawadzki.

W Winnicy JWJX. Maciejowski, Dyrektor szkół Podolskich.

We Lwowie W. Chłędowski, wydawca Pamiętnika.

W Kaliszu W. Karpiński, Nauczyciel Matematyki

W Kamieńcu Podolskim prenumerować można u samego wydawcy, mieszkającego w kollegium pojezuickim.

Przyymują jeszcze prenumeratę WW. przelozeni po szkołach.

Dzieło każde ma swoich postrzegaczów, dla tego samego, że od człowieka dla ludzi pisane, podlega krytyce i rozbirowi całej społeczności. Nie lęka się wydawca uwag krytycznych: bo jedyny zamiar przystąpienia się podolanom, i wdzięczność z zamieszkania w tej gubernii od lat kilkunastu, były mu powodem do przedsięwzięcia tej pracy. Wystawia w swém dziele prawdę i opisuje krainę, nieustępującą innym w wydaniu nawet ludzi mnogimi zaszczyconych przymioty, a przeto godnych wieczney sławy. Jego chęć wspierała ziemia mlekiem i miodem płynąca, a mieszkańcy oney szanowni podolanie dostarczać raczyli wszystkiego, co tylko dzieło niemeusze ułatwić mogło.

Dan w Kamieńcu Podolskim dnia 15 stycznia 1820 r.

X. Wawrzyniec Marczyński Kanonowiec Katedralny i kapelan szkoły powiatowej.

O g ł o s z e n i a.

1. Niżej podpisany czynię oświadczenie z następną przyczyną, w r. 1817 in martio JW. Kornelia Gorska Pisarzówna Lit. użyła mnie do odebrania summy czer. zł. 500 jej należnych, które zeszedł marszałek Kościalkowski miał opłacić a conto ogólnej summy czer. zł. 3,275, dekretem Grodzkim Troc. oczwieszcie zapadłym rekognoskowaney, wypełniając takową posługę w istocie w dniu 7 marca r. 1817, odebrałem czer. zł. 500 od marszałka Kościalkowskiego i jemu wydałem moy rewers, do czasu nim nie

dostań kwitu od JW. Kornelii Goreckiej. Z kolei takowy kapitał oddałem do rąk właścicielki i od jej wzięłem kwit na imie JW. Marszałka Kościłkowskiego: śmierć JW. tegoż Kościłkowskiego przecięła wymianę rewersu niżej podpisanego na kwit JW. Pisarzówny Gorskij, sukcesorowie zaś Marszałka czy niewiadomością rzeczy czy też inną jaką pobudką powodowani, niesłusznie mój rewers wzięli za dowód mojego zawinienia kiedy ja niżej podpisany ani nie miałem żadnego interessu z zeszłym Marszałkiem, ani też tenże marszałek był ochoczym komu kiedykolwiek kredytować, gdy ciągle pożyczal u różnych nikomu nieplacąc, odpowiadam więc przez niniejszy protest na awizacyą w Kur. Lit. uczynioną i edyktalny pozew, i popierając moje usprawiedliwienie w napaści dopiero nieprzyzwolicie do mnie zastosowanej działać porządkiem prawa w Sądzie Ziem. Witk. niezamiedbam. Dat 1820 febr 17 dnia.

Hipolit Labanowski.

Roku 1820 mca februaryi 17 dnia przed Aktami Ziem. Ptu Wileń stawając osobiście WJPan Hipolit Labanowski Reg. Ziem Szaw. niniejsze oświadczenie do akt podał.

Przyjąłem Jan Zienkowicz Wileń. Ziem. Reg. Takowe oświadczenie przez Redakcyą Kur. Lit. do druku że przyjęte być może, Sąd Ziem. Wileń. zaświadcza: Wileń. Ziem. Prezydent i kawaler Urban Jazdowski.

1. W roku 1819 mca 7bra 22 dnia kondycye dwie w okolicy W. iniborach w pcie Kowień. zostały wybite przez WJPana Wincentego Ciołkiewicza Sędzica Gran. Ptu Kowień. WWPJP. Michałowi i Barbarze z Dearankorów Wimborom. Jesliby kto miał jakie stosunki do niego awizuje się.

1820 roku februaryi 18 dnia. Niniejsza awizacya przez Redakcyą Kur. Lit. do druku że przyjętą być może Sąd Ziem. Wileń. zaświadcza. Wileń. Ziem. Prezy. i kawaler Urban Jazdowski.

1. Esekutorowie ostatniej woli JW. Barbary z Brzostowskich Hrabiny Brzostowskiej Starościny Puńskiej w dniu 10 lutego roku bieżącego z tego świata zeszyły, zawiadamiając o tym zgonie, prawnych w prostey i naturalney kolei jej sukcesorów, którym tą ostatnią wolą z pod daty 7 lutego nieboszczka Starościna swój majątek zapisała, wzywają ich do przybycia do Wilna, do Pałacu JW. Starościny wszystkim razem osobiście, lub w prawnym pełnomocnictwie dla objęcia pozostałego majątku i przywiązanych do niego obowiązków, upraszając ich zarazem, iżby dla uniknienia wszelkiej przewłoki opatrzili się w dostateczne dowody, tak o niesprzecznem ich pochodzeniu z JW. Wilżyney jako córki s. p. JW. Hrabiny Brzostowskiej, jako też o to, że nikogo więcej w teyże linii równe prawo do tey sukcesyi mającego, prócz jawiących się nie ma. Dnia 16 lutego.

Hr. Plater Zyberk Esekutor Test.

Niżej podpisany przybyły tu z Sankt Petersburga zagraniczny fortepianista Jan Noak, ma honor uwiadomić Szanowną Publiczność, a szczególnie Amatorów muzyki, że się u niego znajduje własney roboty nowy pantalion w guście petersburskich z mechaniką angielską. Chcący

takowy pantalion widzieć lub nowy obstalować, raczą udać się za Trocką bramę do domu W. Kwinty. Wilno dnia 16 lutego r. 1820 Jan Noak Fortepianista.

1. Sąd dzielczy za dekretem Remissyynym Sądu Gł. Mińskiego 2go Departamentu na rozdział dóbr JW. Jana Chodźki Prezydenta i Kawalera ustanowiony, w powtórny terminie do majątności Parafianowa zebrawszy się i na zniesienie z dóbr konkursowi uległych długu pojezuickiego, dopominku Barona Asza, i dalszych skarbowych należności naznaczywszy po rubli 13 od każdych 150 rubli srebr. summ z procentami pod rekognicyą przynieść się mogących, wszystkich kredytorów i pretensorów do wznosu onych zobowiązań i o tém przez Gazetę Kuryera Litew. zaawizował: kiedy wszakże pomimo takowe ostrzeżenie Ichmość kredytorowie prócz małej bardzo ilości naznaczoney składki summy pojezuickiej dotąd niedopełnili, i kiedy nadchodzące kontrakta mińskie najlepszą być mogą zrzecznością do złożenia przez kredytorów gotowych pieniędzy. — Celem przeto oszczędzenia masy kredalney od niepotrzebnych wydatków, Sąd dzielczy czynność swoją do d. 23 marca terażn 1820 roku odwołać zalecił, i aby wszyscy kredytorowie i pretensorowie z zupełną w takowym terminie przystępowali gotowością, a w czasie odbywających się w Mińsku kontraktów summę w gotowym groszu na zaspokojenie wzmienionych pretensyów podług powyższej dystrybucyi do kancelaryi Ziem. Mińskiej pod kwit W. Józefata Iwanowskiego tegoż Ziem. Pisarza i komplet w Sądzie niniejszym składającego wnosili, nakazał — O czém niniejsza posyła się awizacya. Roku 1820 februaryi 7 dnia. Stanisław Świętorzecki Ziem. Ptu Włl i Exdyw. Prezyd. Jozefat Iwanowski Pisarz Z. P. Miń. Ignacy Kozieł Pisarz Ziem. Ptu Borys. Atanazy Reutt Regent Exdywiz.

1. Skutkiem wyroku Remissyynego Ziemstwa Rzeczyckiego i Ukazów Mińskiego Głównego Sądu 2go Departamentu, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na uspokojenie wierzycieli JW. Antoniego Oskierki Chor. Rzeczyc. przeznaczony na grunt folwarku Nowego Dworu w pow. Rzeczyc. zjechawszy i właściwe pierwszemu zjazdowi dla uspokojenia dzieła exdywizyi zatwierdząc czynności, komportacyą przez wszystkie strony wszelkich dokumentów do kancelaryi Ziemstwa Rzeczyckiego na dzień 20 apryla a termin powtórnyego swojego zjazdu dzień 10 julii terażniejszego roku przeznaczył, i jakoż ażeby wszyscy kredytorowie i pretensorowie pod utratą swych dopominków, a powołani w pretensyach do masy kredalney pod przysądzeniem czego od ich żądano będzie na pomieniony termin sądowego zjazdu jawili się, mocą nastaley rezolucyi ostrzeża. Działo się w Nowym Dworze 1820 r. januar. 24 d. Antoni Wankowicz Podsek. Z. P. Bobruy. Felix Wiszniewski Pisarz Ziem. Mozyr. Onufry Massalski Pisarz Ziem. Ptu Ihumen.

1. Rząd gubernialny miński ogłasza: iż na prośbę obywatelki ptu wileyskiego, Podczaszyni lidzkiej, Barbary Kamińskiej, właścicielki miasteczka Dolhinowa, znajdującego się w powiecie wileyskim, i na mocy 29 punktu szlacheckiego przywileju, oraz czyniąc dogodność potrzebom mieszkańców jego; dozwolił zaprowadzić w tymże miasteczku Dolhinowie jarmarki, i odbywać je w każdzym roku od w Niebowstąpienia Pańskiego do Bożego Ciała. Dnia 24 januaryi 1820 roku.

Sowietnik Czerniejew.
Sekretarz Arcimowicz.

1. Od Wileńskiego gubernialnego Rządu ogłasza się: iż w skutek odezwuy intendencyi 1szej Armii główney polney prowiantskiej

kommissyi, dla zaspokojenia skarbowey należności, do 200,000 rubli assyg., za nieakuratne dostawienie przez podradczyka, wileńskiego obywatela, Fiszela Rozynga z kompanią, do magazynu prowiantu w orłowskiej gubernii; pomieniony Rząd przeznaczył z publiczney licytacji, podanego przez Rozynga dla zabezpieczenia skarbu w tej dostawie murowanego domu, w mieście Wilnie pod Nrem 258, ocenionego do 92,440 rub. assyg., koniuszych trockich Desztrungow; a zatem życzący nabydź takowy dom, zechcą przybydź dla targów do tego gubernialnego rządu na terminy: pierwszy dnia 20, drugi 22 a trzeci 24 mca marca t. roku. Stycznia 28 dnia 1820 roku.

Sowietnik Ławrynowicz.
Sekretarz Nowicki.

1. Od Rządu gubernialnego Wileńskiego ogłasza się: iż na zaspokojenie skarbowey należności od widzkich żydów: Ziski Rozemberga i Josiela Salitana, za niepowrócenie do widzkiego prowiantskiego magazynu, wziętego przez nich sposobem pożyczki owsa; pomieniony rząd przeznaczył na sprzedaż z publicznego targu dwa drewniane domy, znajdujące się w mieście Widzach, z murowanemi piwnicami, ocenione: pierwszy do 7000 rub., a ostatni do 5000 rub. assygn.; a zatem życzący nabydź takowe domy, zechcą przybydź do tego Guber. Rządu na terminy: pierwszy dnia 2, drugi 26 a trzeci 29 mca apryla t. roku. Stycznia 28 dnia 1820 roku.

Sowietnik Ławrynowicz.
Sekretarz Nowicki.

1. W Mińskim gubernialnym Rządzie będzie przedawać się z publiczney licytacji murowany dom ze wszelkimi do niego przynależnościami i ziemią, znajdujący się w miasteczku Nieświżu na ulicy Wileńskiej, należący do żyda Leyzera Boruchowicza Dilona, opisany za dług skarbowy do 1385 rub. kop. 56 srebrem, a oceniony do 2700 rubli assyg. a zatem życzący nabydź takowy dom, zechcą przybydź do tego Rządu na terminy: pierwszy dnia 8, drugi 10 a trzeci 11 mca marca, a dla przetargów dnia 13 tegoż mca terażniejszego roku. Stycznia 21 dnia 1820 roku.

Mińskiego gubernialnego Rządu Sekretarz Tyt. Sowiet. Felicyan Arcimowicz.

1. Od Rządu obwodù Białostockiego ogłasza się: iż znajdujące się w tutejszém obwodzie, ptcie Bielskim, w klenickim ekonomicznym Amcie, skarbowe folwarki: Kleniki, Ljady i Raczki nazywające się, za które, podług dawniejszych kontraktów, wchodziło do skarbu rocznego dochodu do 19586 rubli 42½ kop. srebrem; liczy się w nich dusz ptci męzkich 4589, a mianowicie: w folwarku Klenikach 4448 dusz, Ladach 3 duszy a Raczkach 138 dusz, postanowiono oddać w 12 letnią arendowną dzierżawę od dnia 1go junii terażniejszego roku; a zatem życzący wziąć te folwarki w arendę, zechcą przybydź do 2go oddziału tego Rządu z ewikcyami odpowiedniami dwu letniej z tych folwarkow intracie, na terminy: pierwszy dnia 2; drugi 8, a trzeci ostateczny 17 mca marca terażniejszego roku.

Sowietnik Milewicz.
Sekretarz Kardynałowski.

Ogłasza się po raz drugi i trzeci.

4. JPan Hintz Dentystka, przez Kollegium lekarskie Wrocławskie examinowana i approbowana, a przez Królewsko-Pruskie Ministerjum spraw wewnętrznych uprzywilejowana: udowodniwszy oraz gruntowną znajomość swej sztuki, przed kommissyą examinacyjną lekarską Województwa Mazowieckiego, ma honor P. zświe-tną Publiczność zawiadomić o chęciach stania się jej użyteczną przez swoją sztukę. Będąc córką sławnego francuzkiego dentysty, i sposobiąc się w tej sztuce od młodych lat, nabyła potrzebney zręczności i łatwości do odhywania wszelkik operacyi zębów dotyczących się. Działania moje zasadzają się:

Na wymowaniu zębów i tychże korzeni.

Zrównowaniu zębów przydługich.

Odlączaniu zębów zarówno od zepsutych.

Oczyszczaniu zębów z kamienia winnego.

Umocowaniu chwiejących się zębów.

Plombowaniu czyli wypełnianiu zębów wypruchniałych złotem lub innym kruszczem, tak, iż onych bez najmniejszego bolu w późne lata potrzebować można.

Wprawianiu zębów sztucznych pojedynczych i całych krojow, tak, że ich od naturalnych różnić niepodobna.

Zęby będąc ozdobą ust, zapobiegają oraz zwiędnięciu policzek i są dla zdrowia niezbednymi narzędziami, zasługują przeto na największą około nich troskliwość.

JPan Hintz miniaturzysta, zabawi tu przez czas niejaki. Polecając się swą sztuką względem Prześwietney Publiczności zapewnia akuratność w pracy, z której u niego dowody widzieć można. Mieszkają w domu XX. Franciszkanów na ulicy Trockiej pod Nram 392.

2 Sąd Taxatorsko Exdywizorski w majątku Wysokimdworze dziedzictwa Lackich w Pcie Trockim sytuowanym ustanowiony, uwiadamia wszystkich interessowanych, że dekret oczewisty w sprawie konkursowey niechybnie od dnia 26 idącego roku i miesiąca februaryi w miejscu jurydykcyi w klasztorze JXX. Dominikanów Wysokodworskich promulgować będzie. Dat. roku 1820 mca februaryi dnia 9.

Józef Xże Giedroyc Sędzia Ziem. Wileń. przydujący Exd.

Alexander Bukaty Prezydent Grodz. Oszmian. Exdywizor.

Franciszek Skurewicz Grodz Wilkomir. i Exdywizor. Sędzia.

X. Jan Święczkowski Proboszcz Stokliński deputat. Mikołaj Zambrzycki Regent.

NO WE D Z I E Ł A

3. W Xiegnarni Uniwersytetu u Józefa Zawadzkiego w Wilnie są następujące paryzkie almanaki mogące służyć za przyjemne podarunki dla dam, do przedania w następujących gatunkach.

Guirlande des muses, relié en velour blanc etui en satin fig. impr en couleur	R. 9
— le même relié en arabesque	6
Petit Almanach des dames rel. en arabesque	6
Echo des Bardes ou le ménestrel des dames relié en satin etui en arabesque	8
— le même relié en moire	6
— le meme relié en arabesque	5
Homage aux demoiselles redigés par Dufrenoy relié en moire	6
— relié en arabesque	5
Almanach dedié aux dames relié en moire	6
— relié en arabesque	5

L'Abeille des dames, ou manuel de l'histoire naturelle orné des fig. coloriés cart r. 3 c. 15	
L'Histoire naturelle, en miniature orné des figures peintes en couleur, relié en moire	6
— rel. en arabesque	5
— cartonné r. 3 c. 15	
Minerve des dames, ou cours complet d'Iconologie morale par figures allegoriques r. 3 c. 15	
Petit rodeur, ou ecouteur aux portes	2
Fingal poème et autres poesie galliques par Le Saint - Michel	2
Le Petit Ménestrel, relié en moire	3
— rel. en guirlande d'or	2
cartonné à la Bradel r. 1 c. 50	

3. *W xiegarni XX. Pijarów u Alexandra Zolkowskiego i Józefa Zawadzkiego Typografa Uniwersytetu jest do przedania: Kalendarzyk Polityczny na rok 1820 dla wydziału Uniwer. Imperatorskiego Wileńskiego.*

W którym są następujące materye: Najjaśniejsza familia panująca w Rossyi, familie panujące w Europie, Rada Państwa, Ministrowie, Ministerjum religii i Narodowego oświecenia, Uniwersytet Wileń., komisye sądowe edukacyjne, Tow. Medyczne Wileń., Gimnazye i szkoły do tychże Gim. należące: Wileńskie, Białostockie, Mińskie Witebskie, Zabielskie, Mohilowskie, Wołyńskie, Podolskie. Rzymско-katolickie Duch. kolegium, Archidiecezya Mohilowska, Dycezye: Wileńska, Zmudzka, Łucka, Kamieniecka, Mińska, Metropolitalna, Lit. Wileńska unicka, Archidiecezya Połocka, Dycezya Łucka i Brzeska, jednota ewangel. reformowana, Konsystorz ewangel. Augspur. wyznania, Lit. Pocztamt. Gubernie z powiatami: Litew. Wileńska, Grodzieńska, obwod Białostocki, Gub. Mińska, Witebska, Mohilowska, Wołyńska, Podolska. Towarzystwo Dobroczynności Wileńskie. Cena exem. jednego kop. 50 sr.

Ktoby życzył mieć przez pocztę niniejszy Kalendarzyk, może go otrzymać, dosyłając pieniądze pod adresem wyż pomenionych Xiegarni, dokładając do rubla po 15 kop. sr. na przesyłkę do miejsca wskazanego, mniej jednak nie można zapisywać nad 6 exemplarzy.

3. *Niżej własnoręcznie podpisany czynię wiadomo tem moim pismem wszystkich w ogólności i każdego z osobna interessującym, szczególnie zaś w rzeczy iak następuje, dokument obligacyjny na czerwonych złotych 250 N. czer. 250, w dacie 1792 roku styczni 20 dnia kondycjonalnie nastąpi, będąc od zeszłego JW. Tadeusza Andrzejkowicza Kolegskiego Sowietnika i kawalera natenczas Sędziego Grodzkiego Pttu Grodzieńskiego W. Antoniemu Pisance Rotmistrzowi Pttu Wołkowyskiego i plenipotentów W. Antoniego Grothuza z terminen wypłaty powyższej summy na dniu 5 aprila roku tegoż 1792, na cel opłacenia długu w przereczoney ilości wynoszącego a przez W. Grothuza W. JPanu Sawickiemu zawinionego, wydany, gdy skutku swego powyższy dokument (iak wieloliczne dowody pisma o tey prawdzie twierdząc, wyraźnie przekonywaią) nie wziął, a stąd iako nie będąc na taki to przedmiot użyty, tem samem walor swój tracąc, acz onego W. Pisanka w spekulacyi zatrzymał, upada, następnie gdy po zeyściu W. Antoniego Pisanki ieszcze w 1806 roku wzmieniony nieraz dokument, na osobę córki iego iako iedyney po oycu swém successorce dziś w zamęściu będącej W. Choynowskiej Sekretarzowej komitetu głównego Wileńskiego przeszedł, skutkiem którego aż w roku ominionym 1819 miesiąca septembra 20 dnia wspomniona Sekretarzowa dopominek w liście swém do JW. Bogumiły Andrzejkowiczowej z Wilna pisany zastosowała, powodem czego JW. Sowietnikowa Andrzejkowiczowa mimo 28 lat upłynionych, wiedząc dostatecznie o nastaniu*

takiego to dokumentu i razem zrewersu zeszłego Antoniego Pisanki znaydując tenże dokument bydz należnym do powrotu narzecz successorow zeszłego Sowietnika Andrzejkowicza, bez żadney opłaty zleciła mnie niniejszy artykuł w gazetach Kuryera Litewskiego umieścić w zamiarze, iżby nikt takowego dokumentu obligacyjnego na czer. zł. 250 wydanego, iako zarewersowanego i tylko nienależnie w rękę Antoniego Pisanki pozostałego, ani wlewkiem ani zastawo, ani darem ani nakoniec w iakimkolwiek innym bądź obiekcie od WW. JPaństwa Mateusza iako męża i żony iako aktorci Choynowskich Sekretarstwa głównego komitetu Wileńskiego nie nabywał, spełniając którey wolę, niniejszym pismem publiczność zastrzegam i protestuję, oraz zażalam W. Sekretarzową Choynowską o niewolne i nie należne wzmienionego skryptu dotąd w siebie zatrzymanie. Datt w Grodzie roku 1820 styczni 26 dnia.

Julian Szymański Plenipotent.

Ze takowe oświadczenie może bydz umieszczone w gazecie Kuryera Litewskiego Sąd Ziemski Pttu Wileń. zaświadcza.

Prezydent Ziem. Wileński i kawaler Urban Juzdowski.

3 *Od Litewsko Wileńskiego Gubernskiego Rządu ogłasza się: iż gdy kredytorowie i pretensorowie zeszłego Marszałka Powiatu Szawelskiego Antoniego Zukowskiego, stosownie do rozporządzenia niniejszego Gubernskiego Rządu i Wileńskiego Głównego Sądu 2go Departamentu dokumentow udowodniających takowe pretensye w szlacheckich opiekach Telszewskiej, Rasienskiej i Szawelskiej niełożyli; przeto wedle rezolucyi w Rządzie Gubernskim 22 styczni 1820 roku nastaley i przez gazetę Litewskiego Kuryera do tychże kredytorow i pretensorow Zukowskiego ponawia się rekwizycya, aby wzmienione dokumenta stosownie do zapisanych na majątkach ewikcyow, niezawodnie do dnia pierwszego marca niniejszego roku złożyli w rzeczonych opiekach dla weyrzenia w aktualność onych w obecności opiekunow successorow po Zukowskim i JW. Grafini Tyszkiewiczowej byley zeszłego Zukowskiego żony, lub ich plenipotentów i dla przedstawienia 2mu Departamentowi ku uczynieniu rozporządzenia o domierzeniu niewątpliwym Zukowskich kredytorom z dochodów majątków ich satysfakcyi, a to stosownie do Ukazu Rządzącego Senatu w tym obiekcie nastalego. Dat roku 1820 februaryi 9 dnia.*

Sowietnik Wincenty Ławrynowicz.

3 *W handlu Józefa Kopscha są sprowadzone rozmaite gustowne towary z mory metalliczney, safianu i inne, jako też szkła do kinkietów w dobrym gatunku.*

3. *Wyjeżdża za granice do Prus i Saksonii Wileński 3 gildy kupiec Leyzer Hirszowicz Brzozowik.*

3. *Wyjeżdża za granice do Prus i Saksonii Odeskiego 1szej gildy kupca Joela Moskowicza winograda komissioner, Wileński mieszkaniec Mordchel Szlomowicz Maizel.*

3. *Wyjeżdża za granicę do Prus i Saksonii mieszczanin Wileński Jankiel Szmuyłowicz Frauszteter na miesięcy dziesięć.*